

Arrest

nr. 313 637 van 27 september 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. LAKHAL
Posthofbrug 12
2600 BERCHEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 26 maart 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 8 maart 2024 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. LAKHAL en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaat A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker komt begin 2013 als minderjarige naar België, samen met zijn moeder en broer. Op 24 oktober 2013 wordt verzoekers moeder in het bezit gesteld van een E-kaart, in de hoedanigheid van werknemer. Verzoeker wordt op 26 mei 2016 in het bezit gesteld van een E-kaart.

1.2. Op 8 maart 2024 beslist de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot beëindiging van het verblijf van verzoeker. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Krachtens artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 16.01.2013 diende uw moeder ([A.S.S.], geboren te [B.], Suriname op [...], nationaliteit: Nederland) te Geel een “Aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van houder van toereikende bestaansmiddelen” (bijlage 19) in. Diezelfde dag diende uw moeder voor u en uw broer ([A.C.C.], geboren te Utrecht op [2008], nationaliteit: Nederland) een “Aanvraag van een verklaring van inschrijving als

bloedverwant in de nederdalende lijn" (bijlagen 19) in. Jullie werden ingeschreven in het wachtregister. Op 29.03.2013 werd de aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van houder van toereikende bestaansmiddelen van uw moeder gewijzigd naar werknemer in loondienst. Uit het inlichtingenblad horend bij de aanvraag blijkt dat zij verklaarde op 16.01.2013 in België aangekomen te zijn. Op 08.04.2013 werd u na een positieve woonstcontrole ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Daar uw moeder niet binnen de gestelde termijn aantoonde dat zij zich in de voorwaarden bevond om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie, zij diende immers geen werkgeversattest in, werd op 18.07.2013 een "Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten" (bijlage 20) opgesteld, beslissing haar betekend op 23.07.2013. Uw moeder beschikte vervolgens over een bijkomende maand om alsnog de vereiste documenten over te maken. Op 24.10.2013 werd uw moeder in het bezit gesteld van een E-Kaart.

Sinds 26.05.2016 bent u in het bezit van een E-kaart.

Bij vonnis van 18.09.2017 werd u door de jeugdrechtbank van Antwerpen, afdeling Turnhout onder toezicht gesteld, ook werd u een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard opgelegd daar u zich plichtig maakte aan poging tot diefstal met geweld of bedreiging.

Bij vonnis van 02.03.2020 werd u door de Jeugdrechtbank van Antwerpen, afdeling Turnhout onder toezicht gesteld, ook werd u een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard opgelegd daar u zich plichtig maakte aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en het zich wetens aanschaffen van nagemaakte of vervalste aandelen, schuldbrieven, rente- of dividendbewijzen, biljetten, of de - poging tot - uitgifte ervan.

Op 23.03.2021 werd u onder u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Turnhout uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, door twee of meer personen, diefstal met geweld of bedreiging, met voertuig om de diefstal of uw vlucht te vergemakkelijken en met gebruik of vertoon van wapens.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 28.07.2021 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 37 maanden met uitstel voor een termijn van 17 maanden gedurende een proefperiode van 5 jaar en tot een geldboete van 1.600 euro (vervangende gevangenisstraf: 45 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, met de omstandigheden wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat u gewapend was, door twee of meer personen en met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren, namelijk een geldsom van 300 euro (feit gepleegd op 18.03.2021) en aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, namelijk een kluis met inhoud van 5 sleutels (feit gepleegd op 19.03.2021). (uitstel uitvoerbaar door het arrest d.d. 21.11.2022).

Op 07.09.2021 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 15.10.2021 werd u onder u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Gent uit hoofde van heling, oplichting, bendevoorming en misbruik van vertrouwen.

Bij vonnis van 30.05.2022 werd door de jeugdrechtbank van Antwerpen, afdeling Turnhout een maatregel van berisping genomen daar u zich plichtig maakte aan informaticabedrog.

Het Hof van Beroep van Gent veroordeelde u op 21.11.2022 (op beroep tegen het correctioneel vonnis d.d. 07.06.2022) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden in staat van wettelijke herhaling en tot een geldboete van 1.600 euro (vervangende gevangenisstraf: 2 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om op personen of op eigendommen wanbedrijven te plegen (feit gepleegd tussen 08.09.2021 tot en met 20.09.2021); aan met bedrieglijk opzet, voor uzelf of voor een ander, een onrechtmatig economisch voordeel te hebben verworven door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in een informaticasysteem in te voeren, te wijzigen, te wissen of met enig ander technologisch middel de normale aanwending van gegevens in een informaticasysteem te veranderen, namelijk door slachtoffers telefonisch te contacteren en zich hierbij voor te doen als een medewerker van diens financiële instelling (zgn. helpdeskfraude) met het oog op het winnen van hun vertrouwen, om hen vervolgens te overtuigen diens bankkaart(en) met pincode af te geven, gevolgd door cashafhalingen en/of overschrijvingen middels deze bankkaart(en) (10 feiten gepleegd tussen 08.09.2021 en 21.09.2021 voor een totaal bedrag van 26.390 euro); aan met bedrieglijk opzet, voor uzelf of voor een ander, een onrechtmatig economisch voordeel te hebben verworven door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in een informaticasysteem in te voeren, te wijzigen, te wissen of met enig ander

technologisch middel de normale aanwending van gegevens in een informaticasysteem te veranderen, namelijk door slachtoffers telefonisch te contacteren en zich hierbij voor te doen als een medewerker van diens financiële instelling (zgn. helpdeskfraude) met het oog op het winnen van hun vertrouwen, om hen vervolgens de numerieke codes die gegenereerd worden uit de combinatie van de bankkaart (met pincode) en kaartlezer van de benadeelde te ontfutselen (phishing), gevolgd door online-aankopen en/of overschrijvingen (10 feiten gepleegd tussen 14.09.2021 en 20.09.2021, voor een totaal bedrag van 75.058 euro); aan diefstal, met de omstandigheid dat de diefstal werd gepleegd ten nadele van een persoon van wie de bijzondere kwetsbare toestand ten gevolge van leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid duidelijk was of u bekend was, namelijk een bankkaart (feit gepleegd op 17.09.2021); aan vermogensvoordelen te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken was bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkwamen, geholpen te hebben te ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden, ten belope van een niet nader bepaald bedrag aan vermogensvoordelen (feit gepleegd tussen 08.09.2021 en 20.09.2021) en aan vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben verheeld of verhuld, ofschoon u op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen de oorsprong van die zaken kende of moest kennen, ten belope van een niet nader bepaald bedrag aan vermogensvoordelen (feit gepleegd tussen 08.09.2021 en 20.09.2021).

Bij Ministerieel Schrijven d.d. 14.02.2023 werd de voorlopige invrijheidstelling d.d. 07.09.2021 ingetrokken.

Uw strafverleden spreekt geenszins in uw voordeel niettegenstaande uw zeer jonge leeftijd. U kwam reeds op jonge leeftijd onder toezicht van de jeugdrechter. Er werden tal van jeugdbeschermings-maatregelen genomen teneinde u normbesef bij te brengen en uw gedrag te verbeteren. U kreeg meerdere kansen om u te herpakken maar de opgelegde maatregelen van jeugdbescherming hebben niet het beoogde effect verwezenlijkt en u zette ook als meerderjarige uw criminele bestaan verder. U werd sinds uw meerderjarigheid 2 maal strafrechtelijk veroordeeld. Uw strafeinde doet zich volgens de opsluitingsfiche voor op 29.10.2026.

Op 28.07.2021 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 37 maanden met uitstel voor een termijn van 17 maanden gedurende een proefperiode van 5 jaar en tot een geldboete van 1.600 euro (vervangende gevangenisstraf: 45 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, met de omstandigheden wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat u gewapend was, door twee of meer personen en met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren, namelijk een geldsom van 300 euro (feit gepleegd op 18.03.2021) en aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, namelijk een kluis met inhoud van 5 sleutels (feit gepleegd op 19.03.2021). Het uitstel werd uitvoerbaar door uw veroordeling d.d. 21.11.2022. De feiten zijn bijzonder ernstig, laakbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar. Ze tonen een gebrekkig norm- en waardenbesef. U streefde louter snel winstbejag na en hield geen rekening met andermans eigendomsrechten, noch met de fysieke en morele impact die dergelijke angstaanjagende feiten hebben op de slachtoffers. Bovendien veroorzaken dergelijke feiten meer in het algemeen een belangrijk onveiligheidsgevoel in de samenleving.

Op 21.11.2022 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden in staat van wettelijke herhaling en tot een geldboete van 1.600 euro (vervangende gevangenisstraf: 2 maanden. Tussen 08.09.2021 en 21.09.2021 maakte u zich schuldig aan phishing en internetbedrog in vereniging, namelijk door slachtoffers telefonisch te contacteren en zich hierbij voor te doen als een medewerker van diens financiële instelling (zgn. helpdeskfraude) met het oog op het winnen van hun vertrouwen, om hen vervolgens te overtuigen diens bankkaart(en) met pincode af te geven, gevolgd door cashafhalingen en/of overschrijvingen middels deze bankkaart(en), ten bedrage van 26.390 euro en door de numerieke codes die gegenereerd worden uit de combinatie van de bankkaart (met pincode) en kaartlezer van de benadeelde te ontfutselen (phishing), gevolgd door online-aankopen en/of overschrijvingen, ten bedrage van 75.058 euro. De vermogensvoordelen werden omgezet of overgedragen en werden verheeld of verhuld. Phishing en internetbedrog is een ware plaag geworden. De maatschappelijke evoluties waarbij elkeen aangezet wordt tot het gebruik van internetbankieren en het uitvoeren van financiële transacties, greep u aan als een opportuniteit om onschuldige burgers te misleiden voor uw eigen gemakkelijk geldgewin. Hierbij werden oudere mensen gevisieerd, wetende dat zij minder vertrouwd zijn met de internetevoluties en wiens vertrouwen gemakkelijk kan gewonnen en misbruikt worden. Het liet u onverschillig dat het bejaarde slachtoffer achterbleef met een financiële kater, een geschokt vertrouwen en het onbehaaglijk gevoel bedrogen te zijn. U zit ingebed in een misdadig milieu en handelde niet impulsief maar doordacht en goed voorbereid. U verenigde zich met anderen teneinde het succes van uw criminele avontuur te maximaliseren. Hierdoor groeide de negatieve impact van de misdadige onderneming en werd de schade voor de samenleving danig verhoogd.

U toonde zich ontvankelijk voor slechte invloeden en het is niet uitgesloten dat u in de toekomst opnieuw benaderd wordt. Het is verontrustend vast te stellen dat u dadelijk na een zware veroordeling met probatie-uitstel opnieuw aanknoopte in uw criminele praktijken. Een eerdere strafrechtelijke veroordeling kon geen gedragsverandering teweeg brengen. Deze houding doet blijken van een asociale ingesteldheid en een maatschappelijke gevaarlijkheid. Ook de gebrekkige samenwerking bij de identificatie van andere leden van de organisatie, wijst erop dat u op heden niet bereid bent om afstand te nemen van het criminele milieu en uw contacten wenst te bewaren. Dit schept een sombere prognose voor de toekomst.

U heeft reeds uitgaansvergunningen alsook penitentiair verlof verkregen die schijnbaar zonder problemen verlopen zijn, dit wil echter geenszins zeggen dat u geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is immers in uw eigen belang dat u zich gedraagt tijdens uw uitgaansvergunningen daar enige misstap aanleiding zou geven aan het niet meer verlenen van uitgaansvergunningen. Uitgaansvergunningen en pénitenciaire verlopen zijn aan strikte voorwaarden onderworpen waardoor het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunningen te recidiveren.

Gelet op het herhalend karakter, de ernst van de feiten, uw persoonlijkheid en uw strafregister, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het gedrag dat u vertoont, getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. De vaststelling dat u sinds uw aankomst in België reeds op jonge leeftijd onder toezicht van de jeugdrechter kwam; u na uw veroordeling met probatie-uitstel opnieuw aanknoopte in uw criminele praktijken waardoor het uitstel ten uitvoer kwam, wijst erop dat u geen lessen getrokken hebt uit uw eerdere veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.

Op 10.01.2024 werd u door een terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken in de gevangenis van Wortel op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U verkoos om het formulier hoorrecht met derden in te vullen. U ondertekende het ontvangstbewijs van het formulier hoorrecht. Aan de terugkeerbegeleider verzocht u de toegestane termijn te verlengen (tot 09.02.2024). Uit het gesprek kwam reeds naar voren dat u niet lijdt aan een ziekte dewelke u belemmert om te reizen en/of terug te keren. U zou evenmin een duurzame partner of kinderen in België hebben, doch wel uw naaste familie.

Tot op heden, namelijk 27.02.2024 vulde u de vragenlijst hoorrecht niet in, noch maakte u enig ander document over aan de Administratie. Aldus liet u op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van eventuele elementen die uw dossier kenmerken toen u de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor uw belangen op te komen en uw standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

U liet tot op heden na de vragenlijst aan de Administratie over te maken. Uit het gesprek met de terugkeerbegeleider op 10.01.2024 kwam reeds naar voren dat u geen duurzame relatie of kinderen heeft in België, doch wel uw naaste familie.

Uw moeder ([A.S.S.], geboren te [B.], Suriname, op [...], nationaliteit: Nederland - EU Kaart geldig tot 25.01.2027), uw stiefvader ([W.H.E.], geboren te [P.] op [...], Belgische nationaliteit sinds 21.10.2022), uw

broer ([A.C.C.], geboren te [U.] op [2008], nationaliteit: Nederland - E-kaart geldig tot 14.04.2026) en uw stiefzus ([W.J.K.], geboren te [M.] op [2019], van Belgische nationaliteit sinds 21.10.2019), verblijven in België. Uw moeder komt op bezoek in de gevangenis.

Opdat een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun moeder en stiefvader en tussen broer en stiefzus onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM) kan vallen, zijn er in beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, *Mokrani v. Frankrijk*, par. 33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, *A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk*, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 16567/10, *Nacic e.a. v. Zweden*, par. 76). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u, uw moeder, uw stiefvader, uw broer en uw stiefzus. Uit de omstandigheid dat u voor u in de gevangenis belandde bij uw moeder, uw stiefvader, uw broer en uw stiefzus gewoond hebt, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en deze familieleden worden afgeleid. Uw leeftijd, met name bijna 22 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Een mogelijke financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familieleden aan te tonen. Eventuele financiële ondersteuning kan door uw familieleden, ook als u in Nederland verblijft, gegeven worden (bijvoorbeeld door middel van stortingen). Het is wel heel duidelijk dat uw familieleden er helemaal niet in geslaagd zijn u op het rechte pad te houden, hun aanwezigheid in België heeft u er niet van weerhouden steeds opnieuw strafbare feiten te plegen. Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact te onderhouden met uw familie in België, daar uw familie het land op volkomen regelmatige wijze kan in- en uitreizen, bovendien zijn België en Nederland buurlanden zodat de afstand meevalt. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. De contacten met familie in België kunnen ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen. Ze kunnen u vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven in Nederland of elders. Dat de uitoefening van uw familieleven moeilijker zal verlopen, is het loutere gevolg van uw eigen misdadig gedrag.

Louter ten overvloede wordt opgemerkt dat u niet aantoont dat er concrete hinderpalen voorliggen voor (een deel van) uw familieleden om samen met u terug te keren naar Nederland. Concrete argumenten liggen in dit verband niet voor.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf met het oog op een latere verwijdering een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is echter niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 16.01.2013 in België bent aangekomen. Inmiddels bent u bijna 22 jaar oud. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, terug zou keren naar Nederland. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatie-middelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Nederland dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Nederland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u officieel in België gewerkt hebt doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De vaardigheden die u heeft opgedaan, zullen u wellicht van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt in Nederland enkel positief beïnvloeden. Uit niks blijkt dat u met de werkervaring die u in België opdeed, geen toegang zou kunnen hebben tot de arbeidsmarkt in Nederland om

in uw eigen levensonderhoud te voorzien. Uw laatste werkdag in België was op 04.12.2020. Van een economische binding met België is er geen sprake. De feiten van uw veroordelingen pleegde u op 18 en 19.03.2021 en tussen 08.09.2021 en 21.09.2021. U pleegde liever criminele feiten dan dat u een nieuwe job zocht.

Het wordt niet betwist dat het terugkeren naar Nederland, om daar een leven op te bouwen, aanpassing zal vergen. Dat wil echter niet zeggen dat het onmogelijk zou zijn. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Nederland te vestigen. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat u een sociaal vangnet hebt in Nederland dat u kan helpen bij het opbouwen van uw leven aldaar. Bovendien kunnen uw moeder en uw stiefvader u desgewenst vanuit België nog financiële steun bieden tot u in staat bent in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Hoe dan ook, zoals reeds vermeld rechtvaardigen de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 44bis, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij zet zijn middel uiteen als volgt:

"1.

Een terugkeer naar verzoekers land van herkomst zal een schending van verzoekers privéleven zoals beschermd door artikel 8 EVRM met zich meebrengen, omwille van de volgende redenen:

Artikel 8 EVRM dat het recht op een gezins- en privéleven waarborgt, bepaalt dat:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Dit houdt in dat eenieder recht heeft op eerbiediging van zijn privé-leven, familie- en gezinsleven.

Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/ of familie- en gezinsleven dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (cf. EHRM 13 februari 2001, Ezzoudhi/Frankrijk, § 25; EHRM 31 oktober 2002, Yildiz/Oostenrijk, § 34; EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 21).

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' noch het begrip privéleven. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd.

Het EHRM benadrukt dat het begrip privéleven een brede term is en dat het mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, Niemietz/Duitsland, § 29).

Artikel 8 EVRM beschermt ook het recht om relaties met andere personen te beginnen en te ontwikkelen, en omhelst eveneens aspecten van een persoon zijn sociale identiteit. Het geheel van de sociale banden tussen een vreemdeling en de gemeenschap waarin hij leeft maakt deel uit van het privéleven in de zin van artikel 8 EVRM (EHRM, 23 juni 2008, Maslow/Oostenrijk, §63).

De bestreden beslissing stelt dat met inachtneming van de door verzoeker aangevoerde omstandigheden op grond van de in de beslissing vermelde elementen geconcludeerd kan worden dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van zijn verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar zijn gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving

Dhr. [L.] werd sinds zijn meerderjarigheid tweemaal strafrechtelijk veroordeeld. Éénmaal op 28 juli 2021 en andermaal op 21 november 2022.

Op basis van het strafrechtelijk verleden van dhr. [L.] oordeelde verwerende partij dat het beëindigen van verzoekers verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel is voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar zijn gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging zou zijn voor een fundamenteel belang van de samenleving en dat verzoekers persoonlijke belangen niet opwegen tegen het belang in het algemeen.

2.

Op 10 januari 2024 werd door de terugkeerbegeleider van de DVZ dhr. [L.] op de hoogte gebracht van het feit dat men overwoog om zijn recht op verblijf te beëindigen. Op dat moment werd hem de mogelijkheid geboden om het formulier hoorrecht met derden in te vullen. Wegens een grote angst en onwetendheid heeft dhr. [L.] nagelaten om dit formulier in te vullen. Dhr. begreep op dat moment niet wat dit formulier concreet inhield en wat het belang ervan was.

3.

Het spreekt namelijk voor zich dat er voorzichtig dient te worden omgegaan met de intrekking van het verblijf van een unieburger die al duurzaam is geïntegreerd en een sociaal leven heeft opgebouwd in België. Derhalve dient rekening gehouden te worden met de concrete omstandigheden, en dienen deze ook zo volledig mogelijk nagegaan te worden.

Ook in geval van het hebben gepleegd van de strafrechtelijke feiten dient de minister of zijn gemachtigde bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf rekening te houden met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Uit de parlementaire voorbereiding van de Wet van 25 april 2007, blijkt dat de wetgever bij de wijziging van het genoemde artikel verwijst naar de preambule en verschillende bepalingen van de Richtlijn 2004/38/EG en het artikel 8 van het EVRM. Bij het nemen van een beslissing tot het beëindigen van een verblijfsrecht, dient de minister of zijn gemachtigde een afweging te maken van alle belangen die in het geding zijn, en die gerelateerd zijn aan de individuele situatie van de betrokkene.

De minister of zijn gemachtigde dient na te gaan of de betrokkene zijn verblijfsrecht niet kan behouden op basis van strikt persoonlijke gronden, aangezien de elementen die het behoud van het verblijfsrecht zouden kunnen verantwoorden, eveneens voortkomen uit het privéleven van de betrokkene.

4.

De moeder van dhr. [L.] bezit de Nederlandse nationaliteit en is sedert 26 mei 2016 houder van de E-kaart. Zijn stiefzus [J.K.] heeft de Belgische nationaliteit. Er dient dus getoetst te worden aan artikel 8 van het EVRM. De kernvraag dient te worden beantwoord, namelijk of de staat binnen haar beleidsmarge een billijke afweging gemaakt heeft tussen de concurrerende belangen van het individu en het algemeen belang (zie EHRM 28 juni 2011, Nunez/Noorwegen, §§ 68-69).

De beleidsmarge van verdragsluitende staten wordt overschreden wanneer staten geen billijke afweging maken tussen het algemeen belang enerzijds, en het belang van het individu anderzijds. Of het nu een negatieve verplichting of een positieve verplichting betreft, in beide gevallen dienen de genomen maatregelen gerechtvaardigd en proportioneel te zijn. Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, § 83), en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben.

De toepassing van de Vreemdelingenwet (Pari. St., 51-2845/001) moet aan de voorwaarden van artikel 8 van het EVRM worden getoetst (cf. RvS 26 mei 2009, nr. 193.522).

Art. 44bis. Vw. Stelt het volgende:

"§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden [2 ...]2 om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1,2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het

grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong."

5.

Er wordt in de bestreden beslissing onvoldoende rekening gehouden met de vereisten die de Vreemdelingenwet oplegt in haar artikel 44bis §4.

6.

Leeftijd – In eerste instantie is dhr. [L.] op heden nog maar 21 jaar. De DVZ is van oordeel dat een jongeman die de meerderheid van zijn meerderjarigheid heeft doorgebracht in een gevangenis, in staat zou zijn om in een land waar hij géén familie heeft, géén vrienden heeft, geen kennissen heeft, een leven zou kunnen opbouwen van 0. Op slechts 21 jaar oud, bevindt dhr. [L.] zich in een cruciale fase van zijn leven waarin hij zijn identiteit en toekomst vormgeeft. Het is onredelijk om te verwachten dat iemand die de meerderheid van zijn volwassen leven in detentie heeft doorgebracht, zonder enige steun, een nieuw leven kan opbouwen in een land waar hij geen sociale of familiale banden heeft. De veronderstelling dat de geografische nabijheid van Nederland tot België de familiebanden onaangetaast laat, is een misvatting. De financiële en praktische belemmeringen voor een jongvolwassene om regelmatig te reizen en contact te onderhouden zijn significant, vooral na een periode van detentie.

Aangezien hij op deze leeftijd al enkele jaren in gevangenschap heeft moeten leven, heeft hij ondertussen wél de mogelijkheden gekregen om te werken aan zijn normbesef, aan zijn ingesteldheid en aan zijn sociale, morele en economische waarden. Dat blijkt ook zeer expliciet uit het standaard verslag met het oog op de Voorwaardelijke invrijheidstelling van 16 februari 2024 (zie bijlage 5) : "Betrokkene lijkt oprechte spijt te betuigen voor de gepleegde feiten en de slachtoffers die hij maakte. Hij uit geen negatieve gevoelens en zet zich in om iets terug te doen voor hen."

Zo heeft dhr. [L.] vanwege zijn schuldbesef zich ingeschreven als vrijwilliger bij het Herstelfonds (zie bijlage 3). Middels vrijwilligerswerk bij Moderator zal dhr. [L.] zich ertoe verbinden arbeid te leveren voor een externe partij – in casu [R.K.] in [T.], waarna het Herstelfonds een bedrag zal overmaken aan een burgerlijke partij. De burgerlijke partij heeft ingestemd op het aanbod tot herstellbemiddeling en dhr. [L.] werkt nu regelmatig bij het voornoemde restaurant. Dit heeft er dusver toe geleid dat aan de burgerlijke partij reeds een bedrag van 1497,50 EUR werd overgemaakt (Zie bijlage 4).

Het moge duidelijk zijn dat dhr. [L.] gedurende zijn gevangenschap zijn spreekwoordelijke les wel heeft geleerd. Hij ziet in wat hij heeft gedaan en hij wil zichzelf verbeteren om terug in de samenleving zijn steentje te kunnen bijdragen.

Zelfs indien verwerende partij al deze elementen in het administratief dossier over het hoofd heeft gezien, had het loutere feit dat verzoeker op jonge leeftijd in België is aangekomen en hier ondertussen meer dan 10 jaar onafgebroken verblijft, op zich al moeten volstaan om het bestaan van een privéleven cfr. artikel 8 EVRM aan te tonen. Het spreekt voor zich dat een 11-jarige die in België opgroeit en hier meer dan 10 jaar woont, sterke banden aangaat met de Belgische maatschappij.

Artikel 8 EVRM primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029). Het is daarom de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

7.

Gezinstoestand – De verwerende partij stelt dat er geen sprake is van afhankelijkheidsbanden bestaan t.a.v. zijn moeder, zijn stiefvader, zijn broer en zijn stiefzus. Dit is echter pertinent onwaar.

Dhr. [L.] is op allerlei vlakken afhankelijk van zijn aanverwante familieleden. In eerste instantie kan hij alleen maar opgevangen worden in België bij zijn moeder en bij zijn stiefvader. Dhr. [L.] gaf in het verslag (zie bijlage 5) aan dat hij geen andere vrienden meer heeft bij wie hij terecht kan. Hij heeft overigens geen financiële inkomsten om voor een eigen woning te zorgen waardoor hij in feite in Nederland op straat zou belanden.

Dit verklaart zijn moeder ook in het verslag (zie bijlage 6)

"Als ze hem terug gaan sturen heeft hij niemand daar die hem kan opvangen daar in Nederland. Heel het gezin woon hier in België en werken."

Zijn moeder heeft bevestigd dat hij na het uitzitten van zijn straf weer thuis welkom is. Ze benadrukt dat hij een actieve rol speelt in het huishouden en dat zijn aanwezigheid thuis essentieel is.

Bovendien zijn zijn jongere broer en zus sterk afhankelijk van hem. Hij heeft de capaciteit en de bereidheid om voor zijn driejarige zusje te zorgen terwijl hun ouders aan het werk zijn, wat een aanzienlijke steun voor het gezin betekent.

Ook zijn stiefvader, dhr. [W.], erkent dat hij terug welkom thuis na het uitzitten van zijn straf (zie bijlage 7). Hij verklaart ook expliciet dat ze zich zorgen maken over de toekomst van dhr. [L.] mocht hij uit het land worden uitgezet. In Nederland hebben ze namelijk niemand die hem kan opvangen.

De familiale aanhangelijkheid is ook rechtstreeks af te leiden uit de collectie foto's die in bijlage 8 te vinden zijn. Daaruit blijkt immers dat dhr. [L.] deel uitmaakt van een hecht gezin waar familiale waarden hoog in het vaandel worden gedragen. Hij wordt binnen het gezin gezien als de grote broer en de persoon op wie er altijd gerekend kan worden.

Tot slot heeft dhr. [L.] ook nog tantes en neefjes wonen in België.

8.

Sociale en culturele integratie – De heer [L.] woont sedert 16 januari 2013 in België. De verwerende partij stelt uit niets blijkt dat de banden die dhr. [L.] met België zou hebben opgebouwd van een dergelijke uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen zijn persoonlijk gedrag inzake de openbare orde.

Dhr. [L.] verdient een kans op zijn meerderjarige leeftijd opnieuw aan de slag te kunnen gaan. Hij heeft tijdens zijn gevangenschap ook niet stilgezeten wat dat betreft.

- Op 19 januari 2024 ontving hij van de Vlaamse Gemeenschap – Koninkrijk België Departement Onderwijs en Vorming een “Deelcertificaat van de module AAV Organisatie en samenwerking M” (zie Bijlage 9).

- Op 24 januari 2024 ontving hij van de Vlaamse Gemeenschap – Koninkrijk België Departement Onderwijs en Vorming een “Deelcertificaat Organisatie (banket)bakkerij en aanverwante”. De module bedroeg een module van in totaal 80 lestijden (Zie Bijlage 10).

- Op 4 maart 2024 ontving dhr. [L.] een brief van de VDAB Dat zijn aanvraag tot “opleiding Bouwbad Initiatie technieken” werd goedgekeurd. Deze opleiding zou van start gaan op 24 april 2024 (Zie Bijlage 11).

Het is belangrijk om de positieve ontwikkelingen in het leven van de heer [L.] te erkennen, die aantonen dat hij geen gevaar meer vormt voor de openbare orde. Hij heeft tijdens zijn gevangenschap aanzienlijke inspanningen geleverd om zichzelf te verbeteren en bij te dragen aan de samenleving. Zijn toewijding aan persoonlijke groei en ontwikkeling blijkt uit de verschillende diploma's en certificaten die hij heeft behaald.

Onlangs heeft de heer [L.] zich ingeschreven voor de opleiding ‘Bouwbad Initiatie technieken’. Deze stap onderstreept zijn ambitie en toekomstvisie. Hij ziet zichzelf niet alleen functioneren in deze sector, maar is ook vastberaden om hierin een baan te vinden. Zijn intenties zijn helder en zijn doel is duidelijk: een stabiele en constructieve bijdrage leveren aan de maatschappij.

Daarnaast is de heer [L.] sociaal geïntegreerd in België. Dit blijkt uit zijn actieve deelname aan opleidingen, zijn betrokkenheid bij de kerk die hij regelmatig bezoekt, en de familie-uitstappen die hij onderneemt. Deze activiteiten tonen aan dat hij een positieve en actieve rol speelt in de gemeenschap.

Gezien deze omstandigheden is het belangrijk om de positieve veranderingen in het leven van de heer [L.] in overweging te nemen. Het is duidelijk dat hij een waardevol lid van onze samenleving is geworden.”

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). De naleving van de genoemde plicht houdt evenwel geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (RvS 18 november 1993, nr. 44.948). In de bestreden beslissing worden de overwegingen in rechte en in feite die tot het nemen van deze beslissing hebben geleid, uitvoerig en overzichtelijk weergegeven. De gegeven motieven zijn pertinent en draagkrachtig. Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud verzoeker het genoemde inzicht verschaft en hem aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd, is hiermee bereikt. Een schending van de uitdrukkelijke motiverings-plicht zoals vervat in de voormelde wetsbepalingen wordt niet aangetoond.

2.3. De door verzoeker geuite kritiek betreft een inhoudelijke kritiek op de motieven van de bestreden beslissing, zodat het middel wordt onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Wat het redelijkheidsbeginsel en het daarmee samenhangende proportionaliteitsbeginsel betreft, moet verder worden gesteld dat de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid, zoals in casu het geval, maakt, het redelijkheidsbeginsel slechts schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk is genomen. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid daarnaast de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in

dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. Deze beginselen van behoorlijk bestuur worden onderzocht in het licht van de toepassing in de bestreden beslissing van de bepalingen van de artikelen 44bis en 45 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 44bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinqües en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

De relevante bepalingen van artikel 45 van de Vreemdelingenwet stellen verder:

“§ 1. De redenen van openbare orde, nationale veiligheid en volksgezondheid bedoeld in de artikelen 43 en 44bis mogen niet worden aangevoerd voor economische doeleinden.

§ 2. De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid.

Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen.

Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

[...]”

2.5. De artikelen 44bis en 45 van de Vreemdelingenwet, die respectievelijk werden hersteld en vervangen door de artikelen 26 en 35 van de wet van 24 februari 2017, vormen een omzetting van de artikelen 27 en 28 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 32 in fine en 34-37, zie ook bijlage, p. 138-143).

In de voorbereidende werken van de wet van 24 februari 2017 grijpt de wetgever, met betrekking tot de voormelde bepalingen in de Vreemdelingenwet, ook herhaaldelijk terug naar rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ) om de begrippen “openbare orde” en “nationale veiligheid” nader te duiden (Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001).

In zijn rechtspraak licht het HvJ toe dat het begrip “openbare orde” hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, veronderstelt dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast. Wat het begrip “openbare veiligheid” betreft, zet het HvJ in zijn rechtspraak uiteen dat dit begrip zowel de interne als de externe veiligheid van een lidstaat dekt. Bijgevolg kunnen een aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, risico’s voor het overleven van de bevolking, het risico op een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, alsook een aantasting van militaire belangen, de openbare veiligheid in gevaar brengen (HvJ 13 september 2016, C-166/14, Rendon Marin, pt. 83).

Verder moeten “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” worden onderscheiden van gewone “redenen van openbare orde of nationale veiligheid” en “dwingende redenen van openbare orde of nationale veiligheid”. “Ernstige redenen” vertalen het idee dat de omstandigheden van het geval een

belangrijkere graad van ernst moeten vertonen dan de gewone “redenen”, terwijl “*dwingende redenen*” vereisen dat de omstandigheden van het geval nog ernstiger zijn. Daaruit volgt dat het begrip “*ernstige redenen*” breder is dan het begrip “*dwingende redenen*” (Memorie van toelichting, *Parl. St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 23 en 37, met verwijzing naar rechtspraak van het HvJ; zie ook HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 19).

De algemene vaststelling dat strafbare feiten werden gepleegd die de openbare orde of nationale veiligheid in het gedrang kunnen brengen, volstaat op zich niet om beperkende verblijfsmaatregelen te nemen. Maatregelen die worden genomen ter bescherming van de openbare orde, zoals een beëindiging van verblijf, mogen uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken vreemdeling waaruit een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving blijkt, zoals artikel 45, § 2 van de Vreemdelingenwet voorziet (zie ook HvJ 13 september 2016, C-165/14, Rendon Marin, pt. 59-61). Dit impliceert een individueel onderzoek van het voorliggende geval.

In die zin kan het bestaan van een of meerdere strafrechtelijke veroordelingen op zichzelf geen reden of motivering vormen voor de beëindiging van een verblijfsrecht. Dit betekent evenwel niet dat strafrechtelijke veroordelingen niet mee in overweging mogen worden genomen binnen het individueel onderzoek naar een eventuele beëindiging van het verblijfsrecht om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Immers kan uit de omstandigheden die tot de strafrechtelijke veroordelingen hebben geleid het bestaan blijken van een persoonlijk gedrag dat een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die de beëindiging van het verblijfsrecht noodzaakt om de openbare orde of de nationale veiligheid te beschermen (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77, Bouchereau, pt. 28).

Het komt verweerder toe om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die deze vreemdeling heeft gepleegd een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die ter bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid een beslissing die een beperking van het inreisrecht of het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoudt kan rechtvaardigen (HvJ 13 september 2016, C-304/14, CS, pt. 46).

Bij het beoordelen van een bedreiging voor de openbare orde moet rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Naast voldoende ernstig en werkelijk, dient deze bedreiging ook actueel te zijn. De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, *Parl. St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24). Het is aan de nationale overheden om in elk afzonderlijk geval te beoordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. De staatssecretaris moet derhalve zijn besluit baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen zoals deze voorliggen op het ogenblik dat hij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier. Hierbij wordt nog opgemerkt “*dat het ook mogelijk is dat het enkele feit van het voorafgaand gedrag voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging van de openbare orde*” (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77 Bouchereau, pt. 29). In deze zin heeft ook het EHRM geoordeeld dat in sommige gevallen de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een beperkende verblijfsmaatregel te rechtvaardigen (EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A. v. Verenigd Koninkrijk, § 63).

2.6. Vooreerst wenst de Raad op te merken dat verzoeker op 10 januari 2024 door een migratie-begeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken werd bezocht in de gevangenis van Wortel. Uit het verslag van dit gesprek, dat voorhanden is in het administratief dossier, blijkt dat verzoeker ervan op de hoogte werd gesteld dat werd overwogen om een einde te stellen aan zijn verblijf. Tijdens dit gesprek werd hij ook in kennis gesteld van een brief waarin nogmaals werd uiteengezet dat werd overwogen om zijn verblijf in te trekken en hem mogelijk de toegang tot het Belgische grondgebied voor een bepaalde duur worden ontzegd, dit om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. In dit schrijven werd verzoeker er uitdrukkelijk op gewezen dat dit zou afhangen van zijn persoonlijke situatie en het dus in zijn belang was om op een correcte en complete wijze de hem overhandigde vragenlijst in te vullen en waar nodig de gevraagde bewijzen aan te brengen. Hij werd er op gewezen dat hij de vragenlijst zelf kon vervolledigen of hiervoor de hulp van derden, zoals een familielid, zijn advocaat of een sociaal assistent, kon inroepen. Tijdens zijn gesprek met de migratiebegeleider stelde verzoeker dat hij alles goed had begrepen en dat hij de hem overhandigde vragenlijst samen met een derde wenste in te vullen. Hij verzocht ook meteen om de hiervoor toegestane termijn van 15 dagen met nog eens 15 dagen te verlengen, wat werd toegestaan. Zoals wordt vastgesteld in de bestreden beslissing, en op zich ook niet wordt betwist door verzoeker, heeft hij er echter voor gekozen om de vragenlijst niet in te vullen en/of over te maken aan het bestuur en bracht hij geen elementen of stukken aan. Aldus liet verzoeker na om het bestuur in kennis te stellen van eventuele elementen die zijn

situatie kenmerken en die volgens hem dienden te worden betrokken bij het nemen van een beslissing inzake zijn verblijfs-situatie.

In zijn verzoekschrift betwist verzoeker niet dat hij voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing werd gehoord doordat hem werd gevraagd een vragenlijst in te vullen en zo nodig de gevraagde bewijsstukken voor te leggen, maar betoogt hij dat hij wegens *“grote angst en onwetendheid”* heeft nagelaten om dit formulier in te vullen en dat hij op dat ogenblik niet begreep wat dit formulier concreet inhield en welk belang dit had. Dit betoog kan allesbehalve overtuigen. Verzoeker werd er immers zowel schriftelijk als mondeling van op de hoogte gebracht dat werd overwogen om zijn verblijf te beëindigen en hij gaf tijdens zijn gesprek met de migratiebegeleider ook aan dat hij dit goed had begrepen. Hij kan thans dus niet in alle ernst voorhouden dat het voor hem niet duidelijk zou zijn geweest waarom hij dit formulier diende in te vullen of welk belang dit had. In zoverre verzoeker voorhoudt dat hij *“grote angst”* had om iets verkeerd in te vullen, verklaart noch rechtvaardigt dit verder dat hij vervolgens niets ondernam. Er kan eventueel worden aangenomen dat dit kan verklaren dat verzoeker ervoor opteerde om de vragenlijst met derden in te vullen, en niet onmiddellijk samen met de migratiebegeleider, maar in dat geval mocht van verzoeker worden verwacht dat hij vervolgens de nodige stappen zou hebben gezet om zelf, al dan niet samen met een derde, de vragenlijst in te vullen en vergezeld van eventuele bewijsstukken over te maken aan het bestuur. Indien hij werkelijk angst had iets verkeerd in te vullen, had hij hiervoor zijn advocaat kunnen consulteren om samen de vragenlijst in te vullen. Hij vroeg en kreeg hiervoor trouwens een bijkomende termijn van 15 dagen. Echter blijkt nergens uit dat verzoeker iets ondernam om de vragenlijst in te vullen of bewijsstukken te verzamelen. Verzoeker kan bijgevolg niet overtuigen dat hij een gerechtvaardigde reden of overmacht kan invoeren voor het niet invullen van de vragenlijst of het niet overmaken aan het bestuur van de nodige elementen en stukken die het bestuur volgens hem in rekening diende te brengen bij het nemen van een beslissing inzake zijn verblijf.

De Raad kan bijgevolg enkel vaststellen dat verzoeker niet betwist dat hem de mogelijkheid werd gegeven om alle nuttige informatie voor het nemen van de bestreden beslissing over te maken aan het bestuur, maar dat hij ervoor heeft geopteerd om hier geen gebruik van te maken.

In zoverre verzoeker in het kader van de huidige beroepsprocedure alsnog tal van stukken en gegevens aanvoert waarvan hij vindt dat deze bij het nemen van een beslissing inzake zijn verblijf in rekening moeten worden gebracht, wijst de Raad er op dat hij in deze procedure slechts een wettigheidstoetsing doorvoert. Verzoeker kan in het kader van de huidige procedure niet dienstig verwijzen naar stukken en gegevens die hij naliet tijdig ter kennis te brengen van het bestuur en waarvan hij niet aannemelijk maakt dat het bestuur hiervan kennis had of diende te hebben. Het komt niet aan de Raad toe om dergelijke stukken en gegevens alsnog in de plaats van het bestuur te beoordelen in het kader van de thans gevoerde beroepsprocedure.

2.7. De bestreden beslissing houdt in dat verzoekers (duurzame) verblijfsrecht wordt beëindigd op grond van artikel 44bis, § 2 van Vreemdelingenwet en dit om ernstige redenen van openbare orde. Verweerder is van mening dat verzoekers persoonlijke gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving die het noodzakelijk maakt dat zijn verblijf wordt beëindigd. Hij steunt zich hiervoor op het gegeven dat verzoeker als minderjarige al meermaals in aanraking is gekomen met de jeugdrechtsbank voor diefstallen met verzwarende omstandigheden alsook op de feiten en omstandigheden die hebben geleid tot verzoekers strafrechtelijke veroordelingen als meerderjarige op 28 juli 2021 en op 21 november 2022 voor feiten van diefstal met verzwarende omstandigheden en internetbedrog en dit tot gevangenisstraffen van 37 maanden met uitstel voor 17 maanden (uitstel dat op laatstgenoemde datum alsnog uitvoerbaar werd verklaard) en tot 30 maanden in staat van wettelijke herhaling. In de bestreden beslissing werd hierover gemotiveerd als volgt:

“Uw strafverleden spreekt geenszins in uw voordeel niettegenstaande uw zeer jonge leeftijd. U kwam reeds op jonge leeftijd onder toezicht van de jeugdrechter. Er werden tal van jeugdbeschermings-maatregelen genomen teneinde u normbesef bij te brengen en uw gedrag te verbeteren. U kreeg meerdere kansen om u te herpakken maar de opgelegde maatregelen van jeugdbescherming hebben niet het beoogde effect verwezenlijkt en u zette ook als meerderjarige uw criminele bestaan verder. U werd sinds uw meerderjarigheid 2 maal strafrechtelijk veroordeeld. Uw strafeinde doet zich volgens de opsluitingsfiche voor op 29.10.2026.

Op 28.07.2021 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 37 maanden met uitstel voor een termijn van 17 maanden gedurende een proefperiode van 5 jaar en tot een geldboete van 1.600 euro (vervangende gevangenisstraf: 45 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, met de omstandigheden wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat u gewapend was, door twee of meer personen en met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren, namelijk een geldsom van 300 euro (feit gepleegd op 18.03.2021) en aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, namelijk een kluis met inhoud van 5 sleutels (feit gepleegd op 19.03.2021). Het

uitstel werd uitvoerbaar door uw veroordeling d.d. 21.11.2022. De feiten zijn bijzonder ernstig, laakbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar. Ze tonen een gebrekkig norm- en waardenbesef. U streefde louter snel winstbejag na en hield geen rekening met andermans eigendomsrechten, noch met de fysieke en morele impact die dergelijke angstaanjagende feiten hebben op de slachtoffers. Bovendien veroorzaken dergelijke feiten meer in het algemeen een belangrijk onveiligheidsgevoel in de samenleving.

Op 21.11.2022 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden in staat van wettelijke herhaling en tot een geldboete van 1.600 euro (vervangende gevangenisstraf: 2 maanden. Tussen 08.09.2021 en 21.09.2021 maakte u zich schuldig aan phishing en internetbedrog in vereniging, namelijk door slachtoffers telefonisch te contacteren en zich hierbij voor te doen als een medewerker van diens financiële instelling (zgn. helpdeskfraude) met het oog op het winnen van hun vertrouwen, om hen vervolgens te overtuigen diens bankkaart(en) met pincode af te geven, gevolgd door cash-affalingen en/of overschrijvingen middels deze bankkaart(en), ten bedrage van 26.390 euro en door de numerieke codes die gegenereerd worden uit de combinatie van de bankkaart (met pincode) en kaartlezer van de benadeelde te ontfutselen (phishing), gevolgd door online-aankopen en/of overschrijvingen, ten bedrage van 75.058 euro. De vermogensvoordelen werden omgezet of overge-dragen en werden verheeld of verhuld. Phishing en internetbedrog is een ware plaag geworden. De maatschappelijke evoluties waarbij elkeen aangezet wordt tot het gebruik van internetbankieren en het uitvoeren van financiële transacties, greep u aan als een opportuniteit om onschuldige burgers te misleiden voor uw eigen gemakkelijk geldgewin. Hierbij werden oudere mensen gevisieerd, wetende dat zij minder vertrouwd zijn met de internetevoluties en wiens vertrouwen gemakkelijk kan gewonnen en misbruikt worden. Het liet u onverschillig dat het bejaarde slachtoffer achterbleef met een financiële kater, een geschokt vertrouwen en het onbehaaglijk gevoel bedrogen te zijn. U zit ingebed in een misdadig milieu en handelde niet impulsief maar doordacht en goed voorbereid. U verenigde zich met anderen teneinde het succes van uw criminele avontuur te maximaliseren. Hierdoor groeide de negatieve impact van de misdadige onderneming en werd de schade voor de samenleving danig verhoogd.

U toonde zich ontvankelijk voor slechte invloeden en het is niet uitgesloten dat u in de toekomst opnieuw benaderd wordt. Het is verontrustend vast te stellen dat u dadelijk na een zware veroordeling met probatie-uitstel opnieuw aanknoopte in uw criminele praktijken. Een eerdere strafrechtelijke veroordeling kon geen gedragsverandering teweeg brengen. Deze houding doet blijken van een asociale ingesteldheid en een maatschappelijke gevaarlijkheid. Ook de gebrekkige samenwerking bij de identificatie van andere leden van de organisatie, wijst erop dat u op heden niet bereid bent om afstand te nemen van het criminele milieu en uw contacten wenst te bewaren. Dit schept een sombere prognose voor de toekomst.

U heeft reeds uitgaansvergunningen alsook penitentiair verlof verkregen die schijnbaar zonder problemen verlopen zijn, dit wil echter geenszins zeggen dat u geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is immers in uw eigen belang dat u zich gedraagt tijdens uw uitgaansvergunningen daar enige misstap aanleiding zou geven aan het niet meer verlenen van uitgaansvergunningen. Uitgaansvergunningen en penitentiaire verlopen zijn aan strikte voorwaarden onderworpen waardoor het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunningen te recidiveren.

Gelet op het herhalend karakter, de ernst van de feiten, uw persoonlijkheid en uw strafregister, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het gedrag dat u vertoont, getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. De vaststelling dat u sinds uw aankomst in België reeds op jonge leeftijd onder toezicht van de jeugdrechter kwam; u na uw veroordeling met probatie-uitstel opnieuw aanknoopte in uw criminele praktijken waardoor het uitstel ten uitvoer kwam, wijst erop dat u geen lessen getrokken hebt uit uw eerdere veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.”

Aldus heeft verweerder op basis van een concrete beoordeling van de door verzoeker gepleegde feiten, zijn persoonlijke gedragingen en de ingesteldheid die hieruit naar voor komt een actuele, werkelijke en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang voor de samenleving vastgesteld. Verzoeker gaat op zich nergens concreet in op deze voorziene motivering en toont niet aan dat verweerder bij zijn beoordeling is uitgegaan van onjuiste feitelijke gegevens of op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze is gekomen tot zijn beoordeling dat hij gelet op zijn persoonlijke gedragingen een actuele, werkelijke en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang voor de samenleving vormt die de toepassing van artikel 42bis, § 2 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigt.

Verzoeker tracht in zijn verzoekschrift aan te tonen dat hij geen gevaar meer vormt voor de openbare orde en dit aan de hand van verschillende nieuw aangebrachte bewijsstukken waaruit volgens hem blijkt dat er sprake is van positieve ontwikkelingen in zijn leven en waarbij hij aangeeft in de gevangenis de kans te hebben gekregen om te werken aan zijn normbesef, aan zijn ingesteldheid en aan zijn sociale, morele en economische waarden. Hij verwijst hiervoor naar het verslag met het oog op zijn voorwaardelijke invrijheidstelling van 16 februari 2024. Nog stelt hij zich als vrijwilliger te hebben ingeschreven bij het Herstelfonds, waardoor middels vrijwilligerswerk een van de burgerlijke partijen kan worden vergoed. Verder verwijst hij naar verschillende certificaten die hij behaalde en opleidingen die hij volgde of wenst te volgen tijdens zijn verblijf in de gevangenis. Dit alles toont volgens hem aan dat hij tijdens zijn gevangenschap aanzienlijke inspanningen heeft geleverd om zich te verbeteren en bij te dragen aan de samenleving en dat hij tot inzicht is gekomen. Al deze elementen, en de ter staving hiervan voorgelegde stukken, worden echter pas voor het eerst naar voren gebracht in het verzoekschrift. Er blijkt uit het administratief dossier niet dat verweerder hiervan op de hoogte was gesteld voor het nemen van de bestreden beslissing, waardoor niet blijkt dat hij hiermee rekening kon houden bij het nemen ervan. Verzoeker wees hier alvast niet op tijdens het horen en hij toont op geen enkele wijze aan dat verweerder hiervan kennis had of diende te hebben.

Louter ten overvloede merkt de Raad nog op dat het door verzoeker aangebrachte verslag met het oog op voorwaardelijke invrijheidstelling van 16 februari 2024 een negatief advies hiervoor bevat, onder meer omdat *“politie en gerechtelijke interventies tot heden weinig effect gehad hebben op betrokkene”* en het risico op *“het plegen van nieuwe feiten bestaande is”*. Dit ligt dus eerder in het verlengde van de door het bestuur gedane vaststellingen.

2.8. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing laat verder toe vast te stellen dat verweerder bij zijn beslissing tot beëindiging van het verblijf overeenkomstig artikel 44bis, § 4 van de Vreemdelingen-wet ook rekening heeft gehouden met de duur van het verblijf in België, de leeftijd, de gezondheids-toestand, de gezins- en economische situatie, de sociale en culturele integratie in België en de mate waarin er nog banden zijn met het land van oorsprong. Hij oordeelde dat de actuele, werkelijke en ernstige bedreiging die uit verzoekers persoonlijke gedrag blijkt voor de openbare orde zwaarder doorweegt dan zijn privébelangen.

2.9. Verzoeker voert aan dat verweerder onvoldoende rekening hield met de elementen vervat in artikel 44bis, § 4 van de Vreemdelingenwet en argumenteert waarom volgens hem zijn leeftijd, gezinstoestand en sociale en culturele integratie in België, alsook het ontbreken van banden met het land van herkomst, zich er wel degelijk tegen verzetten dat zijn verblijf wordt beëindigd.

2.10. In dit verband merkt de Raad allereerst op dat de wetgever wees op het belang van een belangenafweging, waarbij moet worden gelet op de bescherming van artikel 8 van het EVRM (*Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2215/001, p. 18*). Artikel 45, § 2 van de Vreemdelingenwet onderlijnt in die zin ook dat de in artikel 44bis van deze wet bedoelde beslissingen *“in overeenstemming [moeten] zijn met het evenredigheidsbeginsel”*. De verdere kritiek van verzoeker wordt dan ook mede beoordeeld in het licht van de bepalingen van het eveneens geschonden geachte artikel 8 van het EVRM, dat luidt als volgt:

“1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven is niet absoluut. Het EHRM heeft er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, Siivenko/Letland (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, Ukaj/Zwitserland, § 27). Op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht, hebben de verdragsstaten de taak om de openbare orde te waarborgen en om hierbij de binnenkomst en het verblijf van niet-onder-danen te controleren (EHRM 26 juni 2012, Kurić en a./Slovenië (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Wanneer er sprake is van een situatie van weigering van voortgezet verblijf, zoals een beëindiging van verblijf, dan vormt zulke maatregel een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en/of gezinsleven. Bijgevolg dient in dat geval het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen.

Binnen de grenzen gesteld door artikel 8, tweede lid van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze is geïnspireerd door één of meerdere van de in deze bepaling vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om één van deze doelen te bereiken (proportionaliteit).

Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een *'fair balance'* moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie, enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde, anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76).

In deze belangenafweging moeten alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, zoals in casu, heeft het EHRM een aantal welbepaalde criteria geformuleerd die nationale overheden moeten leiden bij het maken van een billijke belangenafweging, namelijk de zogenaamde Boultif/Üner-criteria (EHRM 2 augustus 2001, Boultif/Zwitserland, § 48; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), §§ 57 en 58). Het betreft:

- (1) de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- (2) de duur van het verblijf in het gastland;
- (3) het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;
- (4) de nationaliteit van alle betrokkenen;
- (5) de gezinssituatie van de betrokkene;
- (6) de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband;
- (7) de vraag of er kinderen zijn geboren uit de relatie en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- (8) de ernst van de moeilijkheden die de (huwelijks)partner zal ondervinden indien hij/zij de vreemdeling zou volgen naar het land waarnaar deze wordt uitgewezen;
- (9) het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die zij waarschijnlijk zullen ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling;
- (10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst.

Het gewicht dat aan elk van deze criteria moet worden gehecht, varieert naargelang de specifieke omstandigheden van de voorliggende zaak (EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 70).

2.11. Verzoeker betoogt dat, rekening houdend met de jonge leeftijd waarop hij naar België is gekomen en zijn verblijf van meer dan 10 jaar in dit land, het bestaan van een privéleven moet worden aangenomen en de bestreden beslissing zijn recht op privéleven miskent. In de bestreden beslissing wordt op zich geenszins betwist dat verzoeker een privéleven heeft in België en dat de beëindiging van zijn verblijf een inmenging vormt in de uitoefening van zijn recht op een privéleven (cf. EHRM 15 november 2012, nr. 52873/09, Shala/Zwitserland, § 40; EHRM 11 juni 2013, nr. 52166/09, Hasanbasic/Zwitserland, § 49; EHRM 25 maart 2014, nr. 2607/08, Palanci/ Zwitserland, § 53; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 47). Deze inmenging dient door de Raad te worden getoetst aan het tweede lid van artikel 8 van het EVRM.

2.12. Uit de bestreden beslissing volgt dat het verblijf van verzoeker wordt beëindigd op grond van artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing heeft aldus een wettelijke basis, wat niet ter discussie staat. Het is verder niet betwistbaar dat zij een legitiem doel nastreeft, met name de bescherming van de openbare orde en de preventie van strafbare feiten. De inmenging in het gezins- en/of privéleven van verzoeker voldoet bijgevolg aan de formele voorwaarden bepaald in artikel 8, tweede lid van het EVRM.

2.13. Vervolgens moet worden onderzocht of de inmenging noodzakelijk is, met name of de inmenging wordt gerechtvaardigd door een dwingende maatschappelijke behoefte en proportioneel is met het nagestreefde doel (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 51 en 53). Dit vereist dat verweerder een zorgvuldige en redelijke afweging moet maken tussen het belang van verzoeker en diens familieleden enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het handhaven van de openbare orde anderzijds.

2.14. Uit wat voorafgaat, blijkt reeds dat verzoeker niet betwist en al zeker niet weerlegt dat hij, gelet op zijn persoonlijke gedragingen, een werkelijke, ernstige en actuele bedreiging vormt voor de openbare orde. In dit verband wordt verwezen naar de voorgaande bespreking hierover.

2.15. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert verder dat verweerder met al de in het dossier aanwezige elementen van een gezins- dan wel privéleven in België rekening heeft gehouden en deze heeft afgewogen tegen de ernstige redenen van openbare orde die in verzoekers geval spelen. Zo wordt in deze beslissing gemotiveerd als volgt:

“U liet tot op heden na de vragenlijst aan de Administratie over te maken. Uit het gesprek met de terugkeerbegeleider op 10.01.2024 kwam reeds naar voren dat u geen duurzame relatie of kinderen heeft in België, doch wel uw naaste familie.

Uw moeder ([A.S.S.], geboren te [B.], Suriname, op [...], nationaliteit: Nederland - EU Kaart geldig tot 25.01.2027), uw stiefvader ([W.H.E.], geboren te [P.] op [...], Belgische nationaliteit sinds 21.10.2022), uw broer ([A.C.C.], geboren te [U.] op [2008], nationaliteit: Nederland - E-kaart geldig tot 14.04.2026) en uw stiefzus ([W.J.K.], geboren te [M.] op [2019], van Belgische nationaliteit sinds 21.10.2019), verblijven in België. Uw moeder komt op bezoek in de gevangenis.

Opdat een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun moeder en stiefvader en tussen broer en stiefzus onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM) kan vallen, zijn er in beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 16567/10, Nacic e.a. v. Zweden, par. 76). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u, uw moeder, uw stiefvader, uw broer en uw stiefzus. Uit de omstandigheid dat u voor u in de gevangenis belandde bij uw moeder, uw stiefvader, uw broer en uw stiefzus gewoond hebt, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en deze familieleden worden afgeleid. Uw leeftijd, met name bijna 22 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Een mogelijke financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familieleden aan te tonen. Eventuele financiële ondersteuning kan door uw familieleden, ook als u in Nederland verblijft, gegeven worden (bijvoorbeeld door middel van storting). Het is wel heel duidelijk dat uw familieleden er helemaal niet in geslaagd zijn u op het rechte pad te houden, hun aanwezigheid in België heeft u er niet van weerhouden steeds opnieuw strafbare feiten te plegen. Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact te onderhouden met uw familie in België, daar uw familie het land op volkomen regelmatige wijze kan in- en uitreizen, bovendien zijn België en Nederland buurlanden zodat de afstand meevalt. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. De contacten met familie in België kunnen ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen. Ze kunnen u vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven in Nederland of elders. Dat de uitoefening van uw familieleven moeilijker zal verlopen, is het loutere gevolg van uw eigen misdadig gedrag.

Louter ten overvloede wordt opgemerkt dat u niet aantoont dat er concrete hinderpalen voorliggen voor (een deel van) uw familieleden om samen met u terug te keren naar Nederland. Concrete argumenten liggen in dit verband niet voor.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf met het oog op een latere verwijdering een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is echter niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 16.01.2013 in België bent aangekomen. Inmiddels bent u bijna 22 jaar oud. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, terug zou keren naar Nederland. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatie-middelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Nederland dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Nederland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u officieel in België gewerkt hebt doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De vaardigheden die u heeft opgedaan, zullen u wellicht van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt in Nederland enkel positief beïnvloeden. Uit niks blijkt dat u met de werkervaring die u in België opdeed, geen toegang zou kunnen hebben tot de arbeidsmarkt in Nederland om in uw eigen levensonderhoud te voorzien. Uw laatste werkdag in België was op 04.12.2020. Van een economische binding met België is er geen sprake. De feiten van uw veroordelingen pleegde u op 18 en 19.03.2021 en tussen 08.09.2021 en 21.09.2021. U pleegde liever criminele feiten dan dat u een nieuwe job zocht.

Het wordt niet betwist dat het terugkeren naar Nederland, om daar een leven op te bouwen, aanpassing zal vergen. Dat wil echter niet zeggen dat het onmogelijk zou zijn. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Nederland te vestigen. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat u een sociaal vangnet hebt in Nederland dat u kan helpen bij het opbouwen van uw leven aldaar. Bovendien kunnen uw moeder en uw stiefvader u desgewenst vanuit België nog financiële steun bieden tot u in staat bent in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Hoe dan ook, zoals reeds vermeld rechtvaardigen de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.”

Uit wat voorafgaat, blijkt dat een concrete beoordeling en belangenafweging hebben plaatsgevonden tussen de vastgestelde ernstige redenen van openbare orde en verzoekers persoonlijke en familiale belangen. Hierbij werden de door verweerder gekende gegevens in rekening gebracht. Er werd rekening gehouden met de duur van het verblijf van verzoeker in België, zijn leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in België en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong. Een lichtzinnige beoordeling kan geenszins worden vastgesteld. Voormelde motieven wijzen er integendeel op dat verweerder oog heeft gehad voor de verschillende elementen die verzoekers situatie kenmerken. Verzoeker dient met concrete argumenten aan te tonen dat verweerder onzorgvuldig of kennelijk onredelijk handelde of dat de bestreden beslissing disproportioneel ingrijpt in zijn persoonlijke en familiale belangen.

2.16. Verzoeker benadrukt dat zijn moeder de Nederlandse nationaliteit heeft en sinds 2016 houder is van de E-kaart en dat zijn stiefzus de Belgische nationaliteit heeft. Nog wijst hij op de aanwezigheid in België van zijn stiefvader en zijn broer. Hij betwist dat er geen afhankelijkheidsbanden bestaan met deze gezins- of familieleden en betoogt dat hij op allerlei vlakken afhankelijk is van hen. Hij wijst er zo op dat hij alleen maar opgevangen kan worden in België bij zijn moeder en stiefvader, dat hij geen vrienden heeft bij wie hij terecht kan en dat hij ook geen financiële inkomsten heeft om voor een eigen woning te zorgen. Hij betoogt bijgevolg in Nederland op straat te zullen belanden. Hiervoor verwijst hij opnieuw naar het verslag voor zijn voorwaardelijke invrijheidstelling en naar getuigenverklaringen van zijn moeder en stiefvader, die ook aangeven dat hij thuis opnieuw welkom is, dat hij een actieve rol speelt in het huishouden en dat zijn aanwezigheid thuis essentieel is. Hij stelt nog dat zijn jongere broer en zus sterk afhankelijk zijn van hem en hij de capaciteit en bereidheid heeft om voor zijn driejarige zus te zorgen terwijl zijn moeder en stiefvader aan het werk zijn. Hij legt nog foto's voor om het gezinsleven te staven. Hij stelt verder tantes en neefjes in België te hebben. Het is volgens hem een misvatting dat de geografische nabijheid van Nederland de familiebanden onaangetaast zal laten. Hij betoogt dat de financiële en praktische belemmeringen voor een jongvolwassene om regelmatig te reizen en contact te onderhouden significant zijn, vooral na een periode van detentie.

De Raad merkt allereerst op dat verweerder geen rekening kon houden met de thans door verzoeker voor het eerst in huidige beroepsprocedure voorgelegde stukken en de hierin vervatte gegevens, met name het verslag inzake een voorwaardelijke invrijheidstelling, de getuigenverklaringen en de foto's. Verzoeker werd

de kans gegeven om deze voor het nemen van de bestreden beslissing ter beoordeling voor te leggen aan het bestuur, waarop hij niet inging.

In de bestreden beslissing wijst verweerder er op dat de relatie tussen meerjarige kinderen en hun (stief)ouders, alsook tussen (half)broers en (half)zussen, enkel een beschermenswaardig gezinsleven kan uitmaken indien er bijkomende elementen van afhankelijkheid, die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden, worden aangetoond. Hij oordeelt dat dergelijke bijkomende elementen van afhankelijkheid niet kunnen worden vastgesteld op basis van het administratief dossier. Hij motiveert als volgt: *“Uit de omstandigheid dat u voor u in de gevangenis belandde bij uw moeder, uw stiefvader, uw broer en uw stiefzus gewoond hebt, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en deze familieleden worden afgeleid. Uw leeftijd, met name bijna 22 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Een mogelijke financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familieleden aan te tonen.”* In zoverre verzoeker thans voorhoudt dat hij wel degelijk afhankelijk is van zijn moeder en stiefvader alsook dat zijn jongere broer en zusje sterk afhankelijk zouden zijn van hem, gaat hij allereerst voorbij aan het feit dat hij momenteel nog steeds zijn gevangenisstraf uitzit. Actueel blijken dus geenszins concrete afhankelijkheidsbanden tussen verzoeker en zijn familieleden die verder reiken dan de normale affectieve relaties tussen naaste familieleden. Zijn invrijheidstelling is in beginsel ook pas voorzien in 2026. In de gegeven omstandigheden is zijn betoog dat hij zou kunnen helpen bij de opvang van zijn jong (half)zusje ook volstrekt hypothetisch. De Raad acht het noch onzorgvuldig noch kennelijk onredelijk waar verweerder heeft geoordeeld dat het loutere gegeven dat verzoeker voor zijn verblijf in de gevangenis inwoonde bij zijn familieleden niet volstaat om actueel of na verzoekers toekomstige vrijlating uit de gevangenis een band van bijzondere afhankelijkheid aan te tonen. Verweerder kon er in alle redelijkheid op wijzen dat van een man van ongeveer 22 jaar oud in beginsel mag worden verwacht dat deze een voldoende zelfstandigheid heeft om onafhankelijk van zijn naaste familieleden een leven te leiden en in zijn levensonderhoud te voorzien. Verzoeker maakt niet concreet aannemelijk dat dit niet in redelijkheid van hem kan worden verwacht. Verweerder wees er hierbij trouwens nog op dat zijn familieleden hem ook steeds, al dan niet financieel, kunnen ondersteunen vanuit België bij het opnieuw opbouwen van een leven in Nederland en dat hij op regelmatige wijze contact kan houden met zijn familieleden, daar zij allen op volkomen regelmatige wijze kunnen in- en uitreizen naar Nederland, wat een buurland is van België. In tegenstelling tot wat verzoeker erin lijkt te lezen, geeft de bestreden beslissing ook niet aan dat hij regelmatig kan reizen om zijn familieleden te bezoeken, maar wel dat zijn familieleden hem regelmatig kunnen komen bezoeken of zich mogelijk zelfs samen met hem in Nederland kunnen vestigen. Verzoeker betwist niet concreet dat dit reële mogelijkheden zijn. De Raad ziet verder niet in waarom het voor een jonge man in zijn twintiger jaren moeilijk zou zijn om via de moderne communicatiemiddelen regelmatige contacten te houden met familieleden in een buurland, ook niet na een periode van detentie. Uit verzoekers strafrechtelijke parcours blijkt ook net dat hij handig is met computers. Verzoeker gaat ook niet concreet in op het gegeven dat verweerder heeft gemotiveerd dat de uitoefening van het familieleven moeilijker zal verlopen, maar dat dit het loutere gevolg is van zijn eigen misdadig gedrag. Louter ten overvloede merkt de Raad nog op dat de door verzoeker in de gevangenis gevolgde opleidingen evenzeer nuttig kunnen zijn om in de toekomst werk te zoeken en te vinden in Nederland en zo in te staan voor zijn levensonderhoud.

De Raad merkt verder op dat verzoeker tijdens het horen nergens wees op de aanwezigheid van tantes en neefjes in België. Deze tantes en neefjes worden ook niet bij naam genoemd en er liggen geen stukken voor waaruit kan blijken dat verzoeker daadwerkelijk tantes en neefjes in België heeft. Een afhankelijkheidsrelatie of nauwe contacten met dergelijke familieleden blijken al zeker niet. Op deze grond kunnen dus in geen geval gewichtige redenen blijken die het nemen van de bestreden beslissing verhinderden.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat, rekening houdend met de ernstige redenen van openbare orde die in zijn geval spelen, de bestreden beslissing disproportioneel ingrijpt in zijn familiale belangen of verweerder bij deze belangenafweging onzorgvuldig dan wel kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

2.17. Inzake het privéleven in België, of nog de banden met België en deze met het land van herkomst Nederland, wijst verzoeker er in eerste instantie op dat hij, op datum van de bestreden beslissing, nog maar 21 jaar was. Hij vindt het onredelijk om van iemand op deze leeftijd, die bovendien het grootste deel van zijn meerderjarige leven in de gevangenis heeft doorgebracht, te verwachten dat hij zonder enige steun een nieuw leven kan opbouwen in een land waarmee hij geen sociale of familiale banden heeft. Hij geeft aan dat hij op 11-jarige leeftijd naar België is gekomen, hier is opgegroeid, hier meer dan 10 jaar woont en aldus sterke banden heeft opgebouwd met de Belgische samenleving. Inzake zijn sociale en culturele integratie verwijst hij nog naar de stappen die hij in de gevangenis heeft gezet om na zijn vrijlating aan de slag te kunnen op de arbeidsmarkt. Hij wijst op verschillende opleidingen die hij volgde tijdens zijn gevangenschap en die volgens hem zijn vastberadenheid om te werken in België en een stabiele en constructieve bijdrage te leveren aan de maatschappij onderstrepen. Hij stelt nog sociaal geïntegreerd te zijn, wat volgens hem blijkt uit zijn gevolgde opleidingen, zijn betrokkenheid bij de kerk en de familie-uitstappen die hij stelt te ondernemen en waaruit volgens hem zijn positieve en actieve rol in de gemeenschap blijkt.

Inzake dit betoog moet de Raad opnieuw vaststellen dat verzoeker in zijn verzoekschrift afkomt met allerlei nieuwe stukken die zijn privéleven in België moeten aantonen, maar die hij naliet om tijdig, dit is voor het nemen van de bestreden beslissing, over te maken aan het bestuur in kader van de uitoefening van het hoorrecht. Verzoeker werd de mogelijkheid gegeven om alle nuttige informatie over te maken aan het bestuur voor het nemen van een beslissing, waarop hij echter niet is ingegaan. In deze situatie kan hij thans niet dienstig aanvoeren dat verweerder onterecht geen rekening hield met de thans nieuw aangebrachte elementen en stukken inzake zijn voorgehouden privéleven. Het komt niet aan de Raad toe om de nieuwe stukken en gegevens die pas voor het eerst in het kader van het verzoekschrift werden aangebracht in de plaats van het bevoegde bestuur te beoordelen.

Verzoeker maakt met zijn kritiek verder niet aannemelijk dat het onzorgvuldig of kennelijk onredelijk is van verweerder om te oordelen dat van een (jong)volwassen man verwacht kan worden op zijn eentje een leven op te bouwen in een buurland van België, waarvan hij de taal ook spreekt. Uit een simpele lezing van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder rekening heeft gehouden met het gegeven dat verzoeker in België een schoolopleiding heeft gevolgd en hij noemt het zelfs *“begrijpelijk”* dat verzoeker tijdens zijn verblijf in België vriendschappen heeft opgebouwd en dat zijn sociale leven zich hier afspeelt. Bovendien stelt verweerder zelf dat een terugkeer naar Nederland enige aanpassing zal vergen, maar dat dit niet inhoudt dat het opbouwen van een leven aldaar onmogelijk zou zijn. Verweerder heeft verder gemotiveerd dat het contact met vrienden en kennissen in België kan worden onderhouden via moderne communicatiemiddelen en bezoeken van zijn vrienden en kennissen aan hem in Nederland. Hij wijst er ook op dat er geen elementen werden aangevoerd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels bestaan om zich te vestigen in Nederland en dat het niet kennelijk onredelijk is om te veronderstellen dat verzoeker daar nog een sociaal vangnet heeft dat hem kan opvangen en kan helpen. Verweerder heeft er tevens op gewezen dat verzoekers moeder en stiefvader hem financieel zouden kunnen ondersteunen vanuit België en dat in essentie de banden die hij met België heeft opgebouwd niet van een zodanig uitzonderlijke aard zijn dat deze opwegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat hij vormt voor de openbare orde. Verzoeker weerlegt deze pertinente motieven niet door op zeer algemene en ongestaafde wijze te stellen dat hij *“niemand”* heeft in Nederland en dat er van een jongvolwassene niet kan worden verwacht dat hij een eigen leven opbouwt. Hij toont niet aan dat de beoordeling niet voldoende grondig is gebeurd of dat enig concreet element onterecht niet in rekening is gebracht. Verzoeker geeft hoogstens aan dat hij het niet eens is met de gedane belangenafweging, maar hiermee toont hij niet met voldoende concrete argumenten aan dat deze als onzorgvuldig, kennelijk onredelijk of disproportioneel is te beschouwen.

Verzoeker slaagt er dus niet in om met zijn kritiek de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Verweerder heeft trouwens wel degelijk ook rekening gehouden met verzoekers (werk)ervaring. Zo heeft hij gemotiveerd als volgt: *“Het gegeven dat u officieel in België gewerkt hebt doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De vaardigheden die u heeft opgedaan, zullen u wellicht van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt in Nederland enkel positief beïnvloeden. Uit niks blijkt dat u met de werkervaring die u in België opdeed, geen toegang zou kunnen hebben tot de arbeidsmarkt in Nederland om in uw eigen levensonderhoud te voorzien. Uw laatste werkdag in België was op 04.12.2020. Van een economische binding met België is er geen sprake. De feiten van uw veroordelingen pleegde u op 18 en 19.03.2021 en tussen 08.09.2021 en 21.09.2021. U pleegde liever criminele feiten dan dat u een nieuwe job zocht.”* Verzoeker gaat hier niet concreet op in en toont dan ook niet aan dat verweerder op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze tot deze beoordeling is gekomen.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat het door verzoeker bijgevoegde standaard verslag van 16 februari 2024 met het oog op voorwaardelijke invrijheidsstelling zijn eigen verklaringen in het verzoekschrift tegensprekt. Zo wordt er in dit verslag melding gemaakt van verzoekers relatie met mevrouw M.S. die al drie jaar zou duren. Mevrouw M.S. zou volgens dit verslag studeren aan de universiteit van Amsterdam. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat mevrouw M.S. minstens een groot gedeelte van het jaar doorbrengt in Nederland en eventueel verzoeker mee kan helpen bij het opbouwen van zijn leven aldaar. Verzoeker kan dus niet zonder meer voorhouden dat hij niemand heeft in Nederland.

2.18. De Raad besluit dat verweerder, in het kader van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven, de gezins- en persoonlijke belangen van verzoeker heeft afgewogen tegen het algemeen belang van de Belgische staat bij het handhaven van de openbare orde. Hij heeft daarbij op zorgvuldige wijze alle – gekende – relevante feiten en omstandigheden in overweging genomen. Hij heeft deze feiten en omstandigheden vervolgens kenbaar afgewogen tegen de vaststelling dat er ernstige en actuele redenen van openbare orde aanwezig zijn die voortvloeien uit het persoonlijke gedrag van verzoeker. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat dit onderzoek niet met de vereiste zorgvuldigheid heeft plaatsgevonden of dat verweerder hierbij kennelijk onredelijk heeft gehandeld of nog dat er sprake is van een disproportionele belangenafweging. De Raad oordeelt dat verweerder in de bestreden beslissing niet ten onrechte het standpunt heeft ingenomen dat er geen sprake is van een schending van artikel 8 van het EVRM.

2.19. Samengevat stelt de Raad vast dat een schending van artikel 8 van het EVRM of artikel 44bis van de Vreemdelingenwet niet blijkt, net zomin als een schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel of het proportionaliteitsbeginsel.

2.20. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

I. CORNELIS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
--------------	--

T. LEYSEN,	griffier
------------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. LEYSEN

I. CORNELIS